

som faar med en saadan Plan at gøre. Der er Ministeren og Kommunalbestyrelsen og vedkommende Ejere, meget ofte maa man ogsaa forhandle med andre Kommuner og dermed tillige med Amtsraadet. Nu er der allerede i Lovforslaget en Bestemmelse om, hvem man skal gøre opmærksom paa, at man ønsker at faa en Byplan vedtaget, men det vil vistnok ogsaa i mange Tilfælde være nødvendigt at tænke paa Prioritetshaverne, om end Ejeren egentlig skulde være forpligtet til at gøre Prioritetshaveren opmærksom paa, at der foreligger en saadan Plan, hvis Gennemførelse mangen Gang kan forrykke den Sikkerhed, Prioritetshaveren har i Ejendommen.

Den ærede Ordfører for Venstre har allerede omtalt § 6, og jeg mener ogsaa, det er rimeligt, at man ser paa den. Der staar nemlig, som allerede fremhævet, at et Forbud kan nedlægges for et halvt Aar ad Gangen. Jeg ved ikke rigtig, hvad der er Meningen. Forholdet kunde jo være det, at naar det halve Aar var gaaet, var der ikke noget i Vejen for, at der igen kunde nedlægges Forbud for et halvt Aar, og det kunde komme til at skade vedkommende Ejer ikke saa lidt, idet det vilde forhindre ham i frit at disponere over sine Arealer. Men lige saa vel som Byerne bør have visse Rettigheder, lige saa vel maa man naturligvis være varsom med at gaa Ejerne for nær, saa at de ikke mister de Rettigheder, de har, eller i hvert Fald, hvis de skal renoncere paa disse Rettigheder, faar passende Erstatning derfor.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg haaber, at dette, at det er ganske frivilligt, om en Kommune vil benytte Byplaner eller ej — endogsaa saaledes, at den enkelte Kommune delvis kan benytte dem, idet den kan have Byplaner i den ene Del af Byen og ikke i den anden —, vil betyde, at Lovforslaget kan blive vedtaget, maaske, som sagt, med enkelte Ændringer, som der bedst kan tales om i det Udvalg, der bliver nedsat. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Gunnar Fog-Petersen: Saaledes som Bolig- og Byggesituationen er her i Landet for Tiden, kunde man fristes til at sige, at det, vi trænger til, er ikke yderligere Vanskeligheder for den private ved at skaffe sig Tag over Hovedet, men snarere dette, at man giver Slip paa de Sikkerhedsbestemmelser, der hidtil har

været, og siger til Folk: Byg, hvad I vil, og som I vil, blot for at I kan faa Tag over Hovedet. Man kunde fristes til det. Man ser jo ogsaa hist og her udenfor vore Købstæder, at Folk bærer sig saaledes ad. Jeg har f. Eks. lagt Mærke til ved den By, hvor jeg bor, Aalborg, at der langs Landevejen mod Syd i Retning af Hadsund, i Nørre Tranders Kommune og ved Vejgaard, bygges ganske uden Hensyn til Planer eller Regler eller Vedtægter af nogen Art, idet Folk næsten roder sig ned i Jorden, støber nogle Cementmure, lægger nogle Bræder over og Jord paa, idet de jo skal være et Sted og hellere vil bo paa en saadan Maade end i Kommunens Husvildeafdeling. Man kunde derfor, siger jeg, fristes til at sige, at man skulde lette det for Folk at bygge, give los paa Byggevedtægterne og lade Folk bygge saa billigt som muligt for overhovedet at faa Tag over Hovedet. Det vilde imidlertid maaske ikke være rigtigt at gaa saa vidt, selv om jeg nok tror, der kunde være Tale om at give Lettelser i Byggevedtægterne hist og her.

Om et Lovforslag om Byplaner som det, der foreligger for os til Forhandling her, vil jeg sige, at det vilde ganske sikkert have været udmærket, om det var vedtaget for lang Tid siden. Vi ser jo alle sammen Vidnesbyrd om, hvordan saadanne Planer har været savnet forhen, da vore Fædre byggede deres Byer og ikke tænkte paa Eftertiden og de Udvidelser, der maatte komme, og vi vil vel heller ikke nu ved Hjælp af Byggeplaner kunne sikre os imod at faa en lignende Dom af Eftertiden. Men meget vil der kunne vindes, og et Forslag som dette vil — deri tror jeg, det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, har Ret — mere komme til at spille en Rolle for Fremtiden end for de Overgangsaaar, hvori vi lever nu. At disse Overgangsaaar skulde føre til Tilstande, der var mere lig Tilstandene før Krigen, tror jeg ikke paa, men de vil ganske sikkert føre til faste Tilstande, til Tilstande, man har mere Tillid til, end man har til de nuværende. Der vil da ogsaa blive god Brug for Byplaner, og det ligger jo efter Lovforslagets hele Konstruktion i Kommunernes Haand at sørge for, at Byplanerne ikke bliver saaledes, at man ved overdrevne Sundhedsvedtægter, Arkitektkrav, Ingeniørkrav, Landinspektørkrav fordyrer Byggeriet i en saadan Grad, at en Byplan kommer til at virke hemmende paa Arbejdet. Det ligger i Kommunernes egen Haand, og jeg tror,